

[Skatteministeren]

og hvordan den i så fald skal komme til udtryk. Derfor er der nedsat et hurtigtarbejdende udvalg, der skal kulegrave hele dette problemkompleks. Udvalget består af repræsentanter for de berørte ministerier, for vi må ikke glemme, at den samlede omlægning består af flere elementer.

Udvalget skal senest den 1. september i år afgive en rapport, og regeringen vil herefter tage stilling til, hvad der skal ske. Såfremt regeringens overvejelser peger på et behov for ændringer i lovgivningen, vil regeringen indbyde arbejdsmarkedets parter til en drøftelse snarest efter 1. september.

Behnke (FP):

Jeg vil gerne tage udgangspunkt i et hjørne af de konsekvenser, som den nye arbejdsmarkedsafgift har afledt. Under debatten i december var der ikke enighed om, hvorvidt den nye afgift ville resultere i højere priser. Fra tilhængerpartierne var man overbevist om, at der ville ske en hurtig udligning, således at vi som samlet samfund ikke kom til at opleve generelle prisstigninger.

I Monopoltilsynet, som Fremskridtspartiet normalt ikke uddeler roser til, har de været meget venlige og hurtigt foretaget en undersøgelse af de prismæssige virkninger af den nye afgift.

I deres meddelelse nr. 4 fra 1988 påpeger de, at der i det første kvartal af 1988 har været tale om prisstigninger, om en højere inflation og slet ikke om prisfald de steder, hvor virksomhederne har opnået lempelser og der derfor havde været basis for de prisnedsættelser, som kunne have gjort, at vi samfundsmæssigt havde fået en udligning. Man har indregnet den nye afgift i sine priser rundt omkring i virksomhederne, og Monopoltilsynet påpeger, at når afgiften har virket lidt længere, vil de med endnu større sikkerhed kunne måle, hvad resultatet har været.

For os, der har bare en lille smule tilknytning til erhvervslivet, er der dog ingen som helst tvivl. I januar og februar modtog virksomhederne meddelelse fra deres leverandører om, at priserne ville stige. De kunne så vælge at forhøje deres egne salgspriser, eller de kunne æde afgiften, tage den af formuen, eller, for de helt små virksomheders vedkommende, tage den af egen lomme. For nogle virksomheder, dem, der har salgspriser fastsat af tredjepart, har arbejdsmarkedsafgiften under alle omstændighe-

der medført en ekstra udgift. En praktiserende sololæge med medhjælpende hustru har således fået ca. 15.000 kr. i øgede udgifter på årsbasis, men sololægen har bestemt ikke mulighed for at lade sorteper gå videre til sine forbrugere, sine kunder.

Der kan nævnes i stribevis af andre lignende tilfælde. Vi har alle sammen modtaget eksempler på dem de seneste måneder. Meldingen er helt klar: De meget små virksomheder med 0-5 ansatte har fået en betydelig forhøjelse af deres omkostninger. Der er derfor efter vores mening bestemt ikke nogen grund til at lade et embedsmandsudvalg se på tingene og sylte sagen til efteråret.

Butikshandelens Fællesråd, Handelskammeret, Håndværksrådet og de mange andre sammenslutninger giver en helt éntydig vurdering af afgiften: Den er en skat på de små. Skatteministeren optræder som en omvendt Robin Hood, der stjæler fra de små og giver til de store.

Det er muligt meget hurtigt at få disse problemer løst. Vi behandlede et forslag fra SF i tirsdags, og hvis der ellers er vilje til det her i Folketinget, kan vi med nogle få ændringsforslag få SF-forslaget tilpasset, hvad der kan opnås flertal for her i salen. Men efter vores mening er det vigtigste, at der bliver gjort noget, og at vi får hjulpet de små virksomheder, før de drejer nøglen om.

De Danske Landboforeninger har sammen med Håndværksrådet også lavet en model for, hvordan ordningen kan ændres til det bedre. Der er efter vores mening rigeligt med ideer. Det gælder bare om at komme i gang.

Hvis Folketingets flertal vælger at læne sig tilbage i havestolen og nyde sommeren frem for at få de store problemer løst, får det for alvor konsekvenser efter vores mening. Kommer der fra skatteministeren til september et forslag, som så først kan vedtages i løbet af oktober og måske først få virkning fra nytår, vil det måske have kostet hundreder af små virksomheder livet. Så kan flertallet her i salen selvfølgelig vaske deres hænder og sige, at det politiske arbejde nu engang tager den tid, det tager, men foreløbig er der allerede gået et halvt år. Der har været rigeligt med tid, og derfor kan Folketinget ikke være bekendt bare at lade stå til.

I de mange opgørelser, der er lavet over lovens virkninger, er der ét gennemgående træk,